

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De multiplici discordia fratru[m]. ca. viij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Rachabeorum. II.

grandū regem astituens, q̄ cognominat̄ est
samneus, qui etiā modestia p̄stare videbat
Qui fratre secundū interfecit quia ad regnū
aspirare videbatur, tertīū secū vñtere coegit
priuatim, duxitq; vxore nomine alexandras
que r saloma dicta ē. Hic adeo nequissim⁹
fuit, q̄ in, vii, annis circit quinquagintaq;
q̄ milia senior̄ interfecit, quia facinora eius
detestabant̄. Tunc⁹ offensus esset populo
muniuit sibi palatiū in tūrī que baris dices-
batur, sup quā postea ammirarus ē titus q̄
eaz iudei deseruerāt cū defendi posset a duo
bus ab om̄i vñvēte. Adeo aut̄ offensus erat
iudeis, vt semel p̄contant̄ ei quonam pacto
eos sedare posset responderūt si moreret. Ob
hoc in plateis hierusalē suspendit octingen-
tos viros xoratos, vroresq; eoz, et liberos
necauit. Cūq; quieuisset a plūs, et q̄rtanis fa-
tigaretur, morbum ex ocio natū putas int̄-
pestis laborib; militie se reddidit, r. xxviii.
regni sui anno mortuus est duos relinquēs
filios, Hircanū et aristobolū. Sciensq; fili
os pro patre iudeis odiosos regnum reliquit
xponi. Que sibi sub viro beniuolentia popu-
li sepe cōparauerat tyramidi ipsius sepius
resistens, etiam simulataz religionē in habi-
tu preferebat.

Dē regno alexandri et de filiis eius hirca
no et aristobolo.

Caplīm. VII.

De dum regna

ret hircanū primogenitū pontifices
declarauit, cū futurū regē idicās
q̄ modestus erat, minorē p̄ aristobolū, co-
q̄ seruētis animi videref, priuatim vñtere co-
egit. Eo tempore orta est in iudea heresis pha-
risaeorum, de quib; post cū sectis alijs expli-
cabit, q̄ p̄ silio vñebat
in omnib; alexadra ita
vt eoz p̄ silio optimas
tesq; iudeoz; aut ex
illo damnaret aut inef-
ficieret. Deniq; dioge-
nē q̄ alexadro amici-
simus fuerat occidit.
Alienigenaz quidem
duos sibi p̄flauerat et
erit⁹ vi in iudeos tuti-
us debaccharet. Proi-
de mlti ad aristobolū

p̄fugerāt, vt el̄ patrocínio tuerent̄. Nono au-
tem regnī sui anno egrotauit alexadra, et aris-
tobolū collecta plurimoꝝ manu post matrē
se regnaturū declarauit. Ob h̄ miserata que
relas hircani mater, p̄ lugē aristoboli cū filiis
in custodia recludēs: obsides accepit, ne res
gnū sibi aristobolus usurparet.

De multiplici discordia fratrum,

Caplīm. VIII.

Si mortua arist

bolus collecto exercitu h̄ fratres
mouit arma. Lūq; egressi ēēc
frēs in campis h̄ierichontinis: vici h̄ircas
nus fugit in hierusalem. Tandem ea lege in
concordiam redierunt vt aristobolus regna-
ret. Hircanus p̄ sub eo quibuslibet fungēs
retur honorib;. Domos etiā p̄mutauerunt.
Erat aut̄ cū h̄ircano antipate, idūmens, cu
ius prudentiā & strenuitatē timens aristobo-
lus calumnias cī pretendebat. Hic persuasit
h̄ircano vt se dolo circūuentū quereret, & vt
ad arethā regē arabum p̄fugeret, cuius aut̄
lio rediret in regnū. Noctu igitur egressi ve-
nerunt ad regem arabum in oppidum qđ pe-
tra dicis, ubi regni sedes erat. Itaq; collecto
exercitu aretha venit iudeā & obsedit hieru-
salē quā & recepisset: nisi dux rhomāoꝝ scau-
rus soluisset obsidium. Jā enim syria desse-
rat habere regē facta rhomanis tributaria.
Missusq; erat pompeius a rhomanis p̄ tra-
tigranē regē armenie: & is scaurus misserat p̄sia-
dem syrie. Qui cum audisset dissensionē fra-
trum in iudea, ratus tempus esse quo d̄ factis
li iudeam poneret sub tributo in manu vali-
da fines intravit iudee. Ad quē legati a fra-
tribus vtrinq; venerunt, auxilium eis hinc
& inde postulātes. Corruptus aut̄ scaurus,
ccc. talents missis ab aristobolo (quod p̄iū
esse rhomanoꝝ iosephus testat) ad arabes
legatos mittit rhomanoꝝ, & pompeij nomē
eis intentās nisi ab obsidione recederet. Res-
cedens ergo aretha hircanum & antipatrum
philadelphie collocauit. Qui frustrati spe a-
rabum in aduersarios spem contulerūt. Cū
enim pompeius damascum venisset, cū mul-
tis munib; venerunt ad eum, orantes vt
violentiam aristoboli dignā odio iudicarer
et hircanum regno restitueret. Sed nec aristobolus
sibi defuit, corruptione scauri fre-
tus. Cum autem pompeius honore regūs

A 3

Historia libri

et nō echibuisset idignās insalutato pōpulo recessit, et recepit se in alexandrīi ppter in expugnabile oppidi munitionē. Quē collecto ro manorum syrorūq; exercitu issecut⁹ ē magn⁹ suffitq; ut de opido ad se descēderet. Is vo q; p īmpio vocabat decreuerat pot⁹ p̄icitari q; parere Consilio tamē suoy descendens ab opido relicis ibi custodib⁹ p̄cepit ut non nisi manu sua sc̄ptis epl̄is obtēperaret, abiit q; hierosolymā. Quē stat⁹ isecur⁹ ē magnus alacer factus circa hierichonta morte metridatis sibi nūciata vbi pinguisima idumee regio p palmarū pluriū p balsamū nutrit. Cū tūs īciso lapidib⁹ acutis robore stillante la chrymā et vulnerib⁹ colligunt.

Q; pompeius hīrusalem sibi tradita tēplū expugnauit.

Laplīm. IX.

De Inqz hīroso

c lymā p̄peraret, erit⁹ aristobol⁹ ocurrīt ei: pecunia pollicēs que erat ī alexandrīo, seqz de cetero īmpio romāno parituz, q; nihil horū effectū est. Missus em̄ gabiniū ad recipiēdā pecunia custodes neci opidū repererūt. His cōmor⁹ pompeii aristobolū ī custodiā collocauit. Cū autem ob sedisset hīrusalē orta est dissensio ī vībe. Hā fautores aristoboli vībē tueri, fautores hīrcani ēā tradere romanis p̄tendebāt, q; vīcta q; aristoboli ī tēplū cessit. Receptusq; ī vībē pompeii templū expugnauit. Lūq; se p̄tērionale vallē aggerib⁹ ipleret, laboz esset īmpfect⁹ nisi obseruatis septimis dieb⁹ q; oportē iudeis fas nō est aggerē fieri p̄cepisset. Hēc tñ tertio phanū irruptū est. Faustus aut cornelius sille fili⁹ p̄mus ingredi ausus est, et irruētes rhomāni p̄phanauerūt tēplū et vt alibi legi⁹, equos in porticib⁹ stabulauerūt. Ob quā rem tradis nunq; de cetero pugnas se pompeii quin vinceref, qui hactenus fortunatissim⁹ fuerat. Postero autē die īgressus templū pompeius ammiratus situm et ornatum et religionē templi nihil inde tulit, p̄cipiens editiūs ut a sozib⁹ templū mundaret. Cūq; imposuisset hīrusolymis tributū, hīrcano p̄tēfice declarato, aristobolū captiuoz duxit, duosq; filios eius alexandrū et antiquum cū totidem filiab⁹, rhomāq; per ciliciam properabat, syrie et iudee amministratōe scauro cōmissa reliq; secū duab⁹ cohortib⁹,

De diuīsione iudee ī pentarchias,
Caplīm. X.

Alexander Nero

a filius aristoboli ex itinere fugi

Qui magna manu collecta in-

deā populabat, et hīrcano īminebat. Obis nebat autē munitissima loca, alexandrīi, hīrcaniū, et mache runta. Missus est autem ī syrā gabinius vt scauro succederet sub quo marcus antonius militabat. Qui cū ī ale- xandrio obse disset alexandrum, consilio ma- triis alexander se tradidit ei et castra. Que ga- binius consilio cūsdem mulieris funditus euerit, ne alterius bellū fierent receptaculū. Palpabat enī mulier gabiniū obsequijs: viro suo et ceteris captiūis meruens q; ihos mā fuerant abduci. Post hoc gabinius cū ra templi mandata hīrcano, gentem īdeorū ī quīq; conuentus diuīsūt, quās per pen- tarchias iudee frangens supbiam. Et tem- pore factus est antipater amicissimus gabini- uo, et marco antonio maxime, adeoq; clama- it q; data ē ei vīor neptis regi⁹ arabū Cypris nomine. Qui sustulit ex ea quatuor filios et filiam. Prīogenitus fuit phaselus, secundus herodes qui post dictus est ascolonita, tertius iōsippus, quartus feroras, filia dicta est saloma.

De fugā aristoboli et eius iudea- ta captiuitate.

Laplīm. XI.

Ost hec casu ela

p plus est a rhoma aristobolus, q; magna īdeorū manu p̄flata alex- andriū muro reclingebat, ad quē debellans dum missus est a gabino antonius Capo- q; iterum aristobolus cum filiis rhomā p̄- ductus est. Illum quidem ī custodia tenet⁹, quis gabinius id se scripserat spōndi⁹ se vīori aristoboli pro castellorum traditiōe. Post hoc cum gabinius derineret apō egyptum, alexander aristoboli filius iudeos de- rum ad dissensionem reduxit. Sed rediens gabinius pacē fecit, et hīrcano pontificiū co- firmauit. Quo mortuo missus est p̄ses syrie crassus vt etiam parthos q; iam rhomanis īmīnebant reprimere. In sumptu vero partib⁹ militie omne fere aurum ī templo

